

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205003
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1318205003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej, v právnej veci žalobcov v 1. rade: U.. Z. Z. W. P. Á. M. N. U. , E. B. X.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXXX/XX, K. X. X.: U.. A. A. W. D. F. K. E. Í. D. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. I., S. Č.. XXXX/X, K. X. X.: A.. O. F. E. B. C. X. U. D. , Z., E. B. XX.XX.XXXX, J. I. I., X. E. Č.. XXX/X, K. X. X.: U.. O. D. Q. Č. C. X. Á. D. , E. B. X.X.XXXX, J. I. I., A. J. Č.. XXXX/X, K. X. X.: O. K. Á. M. E. C. X. , E. B. X.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XXA, K. X. X.: B. K. Á. M. E. C. X. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Á. Č.. XXX/XXA, K. X. X.: Z. A. Á. Č. W. P. W. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. X. X.: U.. A. Ž. U. P. U. E. Č. Í. D. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. I., X. Č. Č.. XXXX/X, K. X. X.: U.. Z. Š. Á. A. W. P. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. I., L. D. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: Z. Z. C. J. X. F. K. U. Č. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. G. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: Y. Z. C. J. X. F. K. U. Č. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: O. B. Ž. Q. I. W. D. F. K. S. D. Ý. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: Y. B. Ž. Q. I. W. D. F. K. S. D. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: B. B. Q. X. B. U. W. D. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Á. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: A. L. B. Q. X. B. U. W. D. F. K. Á. , E. B. X.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: U.. Z. D. Q. I. W. P. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. I., G. Č.. XXXX/XX, K. XX. X.: U. I. W. O. Č. Í. D. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: L. D. X. Á. J. D. N. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: D. D. X. Á. J. D. W. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: Z. A. W. G. B. ' Á. D. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: U.. K. A. W. G. Ď. Á. D. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: U.. A. A. U. E. W. X. F. K. O. C. T. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/X, K. XX. X.: Z. K. A. U. E. W. X. F. K. O. C. T. G. W. P. I. C. X. J. N. F. K. Á. , E. B. XX.XX.XXXX, J. I. I., O. Č.. XXXXX/X, K. XX. X.: A. D. F. K. Á. Č. U. D. , E. B. XX.XX.XXXX, J. I. I., S. Č.. XXX/X, K. XX. X.: W. D. F. K. Á. Č. U. D. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. I., Ž. Č.. XXXX/X, K. XX. X.: G. L. Q. E. D. F. K. Á. , E. B. N. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXXX/XX, K. XX. X.: A. A. W. T. G. , E. B. X.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: A. L. X. W. E. D. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: A. T. G. K. W. P. E. Á. , E. B. XX.XX.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: I. A. A. F. D. X. C. E. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX W. , K. XX. X.: W. F. X. W. K. C. T. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, K. XX. X.: U.. A. F. X. W. K. T. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., Y. Č.. XXX/XX, všetci zastúpení spoločnosťou Synergy Lawyers - advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 51 796 562, Bratislava, Svätoplukova č. 16791/28, za ktorú koná JUDr. Ivan Priadka, proti žalovanému: U. D. W. X. U. Š. U. D. , E. B. X.X.XXXX, J. I. P., Z. Č.. XXX/X, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Motyčka, s.r.o., IČO: 53 503 007, Nitra, Štefánikova trieda č. 52, za ktorú koná JUDr. Dalibor Motyčka, o zriadenie vecného bremena, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 4. novembra 2020, č.k. 60 C 95/2018-502, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 4. novembra 2020, č.k. C 95/2018-502, potvrdzuje.

60

II. Žalobcom v I. až 32. rade spoločne a nerozdielne p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 4.11.2020, č.k. 60 C 95/2018-502, I. zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve cesty pešo, osobnými motorovými vozidlami a nákladnými vozidlami cez celý pozemok evidovaný ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/X o výmere 3.662 m², druh pozemku: ostatná plocha, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I., v prospech každého vlastníka nehnuteľnosti: stavby - rozostavaného rodinného domu bez súpisného čísla, druh stavby: rozostavaná budova, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 207 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 101 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX, o výmere 114 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rozostavaného rodinného domu bez súpisného čísla, druh stavby: rozostavaná budova, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 144 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX, o výmere 66 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Senec, okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 139 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom F. úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 77 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 145 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 160 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 136 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 81 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 132 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 169 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra

„C“ s parcelným č. XXXX/XX, o výmere 128 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX, o výmere 139 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 133 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu s 2 bytmi, so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 86 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere 133 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XXX, o výmere: 148 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; stavby - rodinného domu v radovej zástavbe so súpisným č. XXX, druh stavby: rodinný dom, postavenej na pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX, o výmere 65 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I.; II. žalobcom v 1. až 32. rade uložil spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 4.640,- € ako náhradu za vecné bremeno v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku; III. žalobcom v 1. až 32. rade priznal spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania od žalovaného v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.2. Všetci žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 16.2.2018, po pripustení zmeny žaloby uznesením zo dňa 5.2.2020, č.k. 60 C 95/2019-218 a pripustení zmeny žaloby na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 domáhali, aby bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve cesty pešo, osobnými motorovými vozidlami a nákladnými vozidlami cez celý pozemok evidovaný ako parcela registra „C“, s parcelným č. XXXX/X, o výmere 3.662 m², druh pozemku: ostatná plocha, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres: S., obec: A. pri I., katastrálne územie A. pri I., v prospech každého vlastníka stavieb uvedených v bode 1.1. tohto rozsudku, aby im bola uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému primeranú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške určenej súdom do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Žalobu všetci žalobcovia odôvodnili tým, že sú vlastníkami pozemkov a stavieb nachádzajúcich sa v lokalite „Z. Z.“ v A. pri I., pričom jedinou prístupovou cestou k ich stavbám je pozemok registra „C“ KN parcelné č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 3.662 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území A. pri I., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., katastrálnym odborom, ktorého vlastníkom je žalovaný v podiele 1/1 (ďalej len „pozemok“). Na pozemku je vybudovaná betónová prístupová cesta k ich stavbám a ostatné inžinierske siete slúžiace týmto nehnuteľnostiam. Prístupová komunikácia na pozemku je napojená na verejnú komunikáciu a jediným účelom pozemku je zabezpečiť prístup k ich stavbám a pozemkom, pričom iné využitie pozemku nie je možné. Oni svoje pozemky kúpili od spoločnosti Four Group s.r.o., IČO: 35 931 060, Lok, Pialska č. 316/2, ktorá bola pôvodným vlastníkom pozemku a ktorá sa v kúpnych zmluvách s nimi zaviazala, že na pozemku vybuduje kompletné inžinierske siete vrátane pozemnej komunikácie, pričom za uvedené každý z nich (kupujúcich) zaplatil sumu vo výške 10.000,- € a po vybudovaní inžinierskych sietí tieto prevedie na obec A.. Spoločnosť Four Group s.r.o. všetky inžinierske siete nedokončila a vybudované inžinierske siete nepreviedla na uvedenú obec. Ďalej uviedli, že vecné bremeno spočívajúce v práve cesty a uloženia inžinierskych sietí bolo zriadené v prospech niektorých vlastníkov nehnuteľností, pričom išlo buď o vlastníkov spriaznených s pôvodnými vlastníkmi spoločnosti Four Group s.r.o. (ktorá bola prevedená na tretie osoby) alebo vlastníkov, ktorí za zriadenie vecného bremena zaplatili neprimerane vysoké finančné čiastky. Oni nemajú zriadené vecné bremeno a zároveň neexistuje žiaden záväzkový vzťah oprávňujúci ich na užívanie pozemku žalovaného. Neúspešne sa pokúšali o usporiadanie vzťahov súvisiacich s užívaním pozemku, keď žalovaný neakceptoval ich ponuku s tým, že odplatu, ktorú mu ponúkli (jednorazová odplata vo výške 5.000,- €), považoval za neprimeranú a požadoval od každého

z nich sumu 15.000,- €. Splnenie podmienok na zriadenie vecného bremena odôvodnili tým, že sú vlastníkami stavieb, no zároveň nie sú vlastníkami pozemku, ktorého vlastníkom je žalovaný a ktorý je príľahlý k ich stavbám a pozemkom, na ktorých sú tieto stavby postavené a ktorý ako jediný zabezpečuje ich prístup k verejnej komunikácii. Ich prístup k stavbám nie je možné zabezpečiť inak pre neprimerané požiadavky žalovaného týkajúce sa výšky odplaty za zriadenie vecného bremena, pričom žalovaný požaduje odplatu v sume 15.000,- € od každého z nich (čo predstavuje celkom sumu 255.000,- € a odhadovaná trhovú hodnotu pozemku je vo výške 97.500,- €) a z toho dôvodu zriadenie vecného bremena zmluvou neprichádza do úvahy s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22 Cdo 1897/2004 (R 32/2006), keď nepovažujú odplatu vo výške žiadanej žalovaným za obvyklú. Poukázali na to, že pri kúpe svojich pozemkov legitímne očakávali, že k nim budú mať zabezpečený bezproblémový a bezplatný prístup cez pozemok žalovaného, keď sa sami podieľali na výstavbe príslušných inžinierskych sietí na tomto pozemku a bolo im garantované, že tieto budú po ukončení odovzdané obci A.i I., súčasný stav považujú za nemorálny postup zo strany spoločnosti Four Group s.r.o. a jej konateľov a spoločníkov (vrátane žalovaného). Prístup k ich stavbám nie je možné zabezpečiť z verejnej komunikácie alebo využitím susedných pozemkov, keďže v danej lokalite bol geometrickým plánom vytvorený pozemok žalovaného za jediným účelom, a to zabezpečiť prístup k ich jednotlivým pozemkom a stavbám a ich spojenie s verejnou komunikáciou. V tomto prípade do úvahy neprichádza vybudovanie nového prístupu využitím susedných pozemkov, nakoľko tieto sú vo vlastníctve súkromných fyzických osôb, čo by vzhľadom na účel pozemku nebolo účelné a hospodárne. Zriadenie požadovaného vecného bremena odstráni ich právnu neistotu ohľadom prístupu k ich stavbám a pozemkom. Vzhľadom na súčasný stav nemôžu plnohodnotne vykonávať vlastnícke právo k svojim stavbám a pozemkom, zásadným spôsobom sa znižuje trhovú hodnotu a likvidita stavieb a pozemkov na realitnom trhu. Prístup k ich stavbám nie je možné zabezpečiť ani postupom podľa zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim v znení neskorších predpisov, keďže jednou z podmienok vyvlastnenia podľa citovaného zákona je, že cieľ vyvlastnenia nie je možné dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom, pričom pod iným spôsobom sa rozumie aj zriadenie vecného bremena súdom podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Majú za to, že pri zriadení vecného bremena k pozemku žalovaný neutrpí žiadnu alebo len minimálnu ujmu, keď pozemok bol vytvorený len za účelom jeho využitia ako prístupu k ich stavbám a pozemkom a jeho funkčné využitie ako komunikácia vyplýva i z územného plánu obce A. I.. Pozemok nie je možné využívať iným spôsobom, viazne na ňom niekoľko vecných bremien a je tak trhovo bezcennou nehnuteľnosťou. Vecné bremeno práva cesty podľa citovaného ustanovenia zákona možno zriadiť len za náhradu, ktorá musí byť primeraná ujme, ktorú vlastníka pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí, táto odplata s odkazom na súkromný znalecký posudok č. 26/2018 zo dňa 3.7.2018, vypracovaný znaleckou organizáciou CENEKON, a.s. (teraz Čavojský & Partners a.s.), IČO: 00 684 759, zodpovedá všeobecnej hodnote jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve cesty na pozemku v sume 4.640,- €, ktorá hodnota nezohľadňuje, že ich stavby ostali bez prístupu k verejnej komunikácii len v dôsledku účelového postupu spoločnosti Four Group s.r.o., jej konateľov a spoločníkov, ktorý je prinajmenšom v rozpore s dobrými mravmi. Spravodlivým riešením by bolo bezodplatné zriadenie vecného bremena uvedomujúc si však, že právna úprava takúto možnosť neprípúšťa, určenie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena ponechávajú na úvahu súdu.

2. Prvoinštančný súd vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie prednesmi právnych zástupcov sporových strán, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, ako aj ostatným obsahom spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav. Právny zástupca žalobcu k výške náhrady za zriadenie vecného bremena uviedol, že z pohľadu žalobcov sa vo vzťahu k stanovenej výške odplaty javí ako spravodlivá výška odplaty 0,- €, s prihliadnutím na predchádzajúce dohody vlastníkov nehnuteľností a právneho predchodcu vlastníka pozemku, spoločnosti Four Group s.r.o., keď v čase nadobudnutia pozemkov žalobcovia zaplatili za inžinierske siete, ktoré spoločnosť Four Group s.r.o. nedokončila a tak vynaložili dodatočné finančné prostriedky približne vo výške 20.000,- € na dokončenie inžinierskych sietí. Z tohto dôvodu akákoľvek výška odplaty, ktorú požaduje žalovaný, či už je to vo výške 4.640,- € alebo 8.000,- €, je neprimeraná vzhľadom na legitímne očakávania žalobcov. Právny zástupca žalovaného uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, v zmysle ktorých súhlasí so zriadením vecného bremena in rem k celému pozemku žalovaného v prospech každodobého vlastníka jednotlivých stavieb žalobcov bez vyznačenia rozsahu vecného bremena geometrickým plánom. Výška odplaty musí zodpovedať výhodám, ktoré získa každá zo strán a na strane žalobcov sa z bezcenných pozemkov stanú hodnotné pozemky. Náhradu za vecné bremeno vo

vecného bremena uzavretím zmluvy so žalobcami, avšak jednorazovú odplatu vo výške 5.000,- € považoval za neprimeranú, nakoľko niektorí zo žalobcov ho kontaktovali s ponukou odplaty vo výške 7.000,- € za každé zriadené vecné bremeno jednotlivo. Dňa 28.9.2020 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalovaného, ktorého prílohou bol znalecký posudok č. 136/2020 s doložkou podľa § 209 ods. 2 C.s.p., z ktorého záverov vyplýva, že všeobecná hodnota vecných bremien ku dňu 31.7.2020, a to vecného bremena spočívajúceho v práve užívania pozemkov - parciel T. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX, predstavuje sumu 71.489,56,- € a vecného bremena spočívajúceho v práve užívať stavbu (cestu) na parcelách CKN č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, predstavuje sumu 40.492,54 €, čo je spolu v sume 111.982,10 €, zaokrúhlene v sume 112.000,- €. Zo zmluvy o zriadení vecného bremena uzatvorenej dňa 21.8.2012 (zavkladovanej podľa V-XXXX/XX), uzavretej medzi spoločnosťou Four Group s.r.o. ako povinným z vecného bremena a spoločnosťou EURO INVEST Development, s.r.o. ako oprávneným z vecného bremena vyplýva, že na jej základe bolo zriadené vecné bremeno in rem spočívajúce v práve na prechod pešo, prejazd motorovými a inými vozidlami po zaťaženom pozemku (pozemok registra C KN parcela č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 3.662 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území A. pri I.), na výstavbu, uloženie, vedenie, opravy a údržbu inžinierskych sietí a pozemných komunikácií na zaťaženom pozemku a na napojenie sa na už existujúce inžinierske siete a pozemné komunikácie nachádzajúce sa na zaťaženom pozemku v prospech každodobého vlastníka nehnuteľností špecifikovaných v čl. I. tejto zmluvy, pričom podľa čl. III tejto zmluvy vecné bremená boli zriadené bezplatne. Podľa zmluvy o zriadení vecného bremena uzatvorenej dňa 6.10.2014 (zavkladovanej podľa V-XXXX/XX), uzavretej medzi spoločnosťou Four Group s.r.o. ako povinným z vecného bremena a spoločnosťou LS BAU Group s.r.o. a Petrom Dudášom ako oprávnenými z vecného bremena, bolo zriadené vecné bremeno in rem spočívajúce v práve vstupu, prechodu a prejazdu peši, osobnými aj nákladnými automobilmi alebo inými dopravnými prostriedkami po zaťaženom pozemku (pozemok registra C KN parcela č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 3.662 m² nachádzajúci sa v katastrálnom území A. pri I.) v prospech každodobého vlastníka nehnuteľností špecifikovaných v úvodných ustanoveniach tejto zmluvy, pričom podľa čl. II. bod 4. tejto zmluvy vecné bremená boli zriadené bezodplatne na dobu neurčitú. Zo zmluvy o zriadení vecného bremena uzatvorenej dňa 14.11.2017 (zavkladovanej podľa V-XXXX/XX) medzi spoločnosťou Four Group s.r.o. ako povinným z vecného bremena a spoločnosťou Pe - Ha Invest, s.r.o. ako oprávneným z vecného bremena vyplýva, že bolo zriadené vecné bremeno in rem spočívajúce v práve vstupu, prechodu a prejazdu peši, osobnými aj nákladnými automobilmi alebo inými dopravnými prostriedkami po zaťaženom pozemku (pozemok registra C KN parcela č. 1606/1, ostatné plochy o výmere 3.662 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území A. pri I.) v prospech každodobého vlastníka nehnuteľností špecifikovaných v čl. 1. bod 1.2. tejto zmluvy (5 oprávnených pozemkov), pričom podľa čl. 3. bod 3.1. tejto zmluvy vecné bremeno bolo zriadené za odplatu vo výške 15.000,- €. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 10.1.2018 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 15.2.2018 (zavkladovanej podľa V-XXXX/XX), uzavretej medzi spoločnosťou Four Group s.r.o. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim zistil, že kúpna cena za pozemok bola dohodnutá vo výške 1,- € (čl. 3 bod 3.1. zmluvy). V rámci záverečnej reči právny zástupca žalobcov zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a poukázal na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe by súdy mali pri určovaní hodnoty vecného bremena zohľadňovať všetky okolnosti veci, teda aj to, prečo stavby žalobcov ostali bez prístupu k verejnej komunikácii, pričom v tomto prípade sa tak stalo aj preto, že spoločnosť Four Group s.r.o., jej konatelia, spoločníci, vrátane žalovaného a jeho rodinných príslušníkov, postupovali účelovo, keď si neplnili svoje záväzky. Ak by sa tak nestalo, žalobcovia by túto žalobu nemuseli podať. Ďalej je potrebné zohľadniť negatívne účinky, ktoré so sebou zriadenie vecného bremena prinesie pre zaťažený pozemok, keďže však na pozemku v súčasnosti viazne množstvo obdobných vecných bremien, zriadenie požadovaného vecného bremena nebude mať na pozemok žalovaného žiadne negatívne účinky a žalovaný neutrpí žiadnu ujmu, obzvlášť ak dotknutý pozemok nadobudol za 1,- €. V súvislosti s výškou náhrady za zriadenie vecného bremena sa žalobcovia vyjadrili, odvolávajú sa aj na zmluvy o zriadení obdobných vecných bremien, že vo vzťahu k vlastníkom pozemkov v dotknutej lokalite boli vecné bremená zriaďované najprv bezodplatne, až so vstupom žalovaného do celej záležitosti začali byť na týchto vlastníkov vznášané rôzne neprimerané požiadavky, pričom z uvedených zmlúv vyplýva, že vecné bremená spočívajúce v práve cesty bolo doteraz zriadené k 32 pozemkom a jeho priemerná odplata je približne 500,- €. V rámci záverečnej reči žalovaný poukázal na tvrdenia už prezentované v konaní a zdôraznil, že žalobcovia od začiatku konania nepreukázali akýkoľvek právny dôvod, resp. dôkaz, ktorý by podporoval ich tvrdenia o tom, že má zodpovedať za záväzky spoločnosti Four Group s.r.o., v ktorej žiadnym spôsobom nefiguroval, za túto rozhodovať a zodpovedať za záväzky tretích osôb nemohol. Pokiaľ sa žalobcovia odvolávajú na nimi uzatvorené zmluvy so spoločnosťou Four Group s.r.o. a z tohto

dôvodu sa ocitli ich nehnuteľnosti bez vecného bremena, tieto právne nároky mali uplatňovať voči svojmu zmluvnému partnerovi - spoločnosti Four Group s.r.o., pričom vo vzťahu k dôvodom zriadenia vecného bremena, k primeranej výške náhrady za zriadenie vecného bremena a nadobúdacej cene pozemku, považuje argumentáciu žalobcov za právne irelevantnú. Za jediný právny úkon, ktorým priamo on ako konateľ spoločnosti Four Group s.r.o. zriadil vecné bremeno, bola zmluva o zriadení vecného bremena za odplatu v prospech vlastníkov viacerých pozemkov, pričom týmto úkonom sa vysporiadavala exekúcia viaznuca na nehnuteľnosti a s ohľadom na tieto skutočnosti bola aj vzájomne dohodnutá odplata za zriadenie jedného vecného bremena vo výške 3.000,- €.

3.1. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne ustanoveniami čl. 8, čl. 10 ods. 1, ods. 3, § 118 ods. 2, § 137, § 149, § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, § 209 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 232 ods. 2, ods. 3 C.s.p., § 1 ods. 1, § 2 ods. 3, § 3 ods. 1, § 119 ods. 2, § 123, § 124, § 151n ods. 1, ods. 2, § 151o ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, § 6 ods. 1 písm. c/, § 46 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (katastrálny zákon) a dôvodil tým, že z vykonaného dokazovania vzhľadom na zhodné skutkové tvrdenia strán sporu a nespornosť ich skutkových tvrdení mal za preukázané, že v tomto prípade boli kumulatívne splnené všetky zákonné podmienky pre zriadenie vecného bremena práva cesty v žalobcami navrhovanom rozsahu (prechod pešo a prejazd osobnými a nákladnými motorovými vozidlami). Uviedol, že v tomto prípade sa s výslovným súhlasom žalovaného zriaďuje vecné bremeno spočívajúce v práve cesty, resp. prechodu a prejazdu cez celý pozemok (nielen k jeho časti), preto nebolo potrebné doložiť geometrický plán na vyznačenie rozsahu vecného bremena (v zmysle ust. § 24 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/1995 Z.z.). Poukázal na ustanovenie § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka a na to, aké musia byť splnené hmotnoprávne podmienky pre zriadenie vecného bremena s odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22 Cdo 2283/2013 a sp.zn. 22 Cdo 1075/2006. Ďalej prvoinštančný súd konštatoval, že mal v konaní za preukázané i zhodnými tvrdeniami strán, že strany sporu sa pokúsili spor riešiť mimosúdne, avšak k zmierlivému vyriešeniu predmetu sporu a k dohode o zriadení vecného bremena k pozemku žalovaného v prospech stavieb žalobcov nedošlo, keď žalovaný síce nenamietal samotné zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve cesty pešo, osobnými motorovými vozidlami a nákladnými vozidlami, naopak so zriadením takéhoto vecného bremena k celému pozemku výslovne súhlasil, na druhej strane však nesúhlasil s výškou náhrady za zriadenie vecného bremena ponúknutou žalobcami, ktorú považoval za neprimeranú a nízku. Spornou tak medzi stranami ostala výhradne výška náhrady (odplaty) za zriadenie vecného bremena. Pri obligatórnom určení náhrady za zriadené vecné bremeno práva cesty vychádzal z toho, že náhrada za zriadenie vecného bremena, ako hmotnoprávna podmienka zriadenia práva cesty súdom, musí byť primeraná ujme, ktorú vlastník pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí. Prihliadol aj na ďalšie judikatúrou Najvyššieho súdu Českej republiky dovodené kritéria pri stanovení výšky náhrady spočívajúce v zohľadnení ceny pozemku, okolnosti, za ktorých stavba zostala bez prístupu k verejnej komunikácii a všetky negatívne účinky, ktoré so sebou zriadenia nevyhnutnej cesty pre zaťažený pozemok prinesie. Poukázal na to, že vzhľadom na neexistenciu právneho predpisu stanovujúceho výšku odplaty, súd určuje výšku odplaty (aj) za pomoci znalca, kde východiskom by mala byť obvyklá cena, ktorá sa v obdobných miestach (lokaliťach) dojednáva za zmluvne zriaďované zrovnateľné právo cesty, pri zohľadnení zaťaženia služobného pozemku (plošného rozsahu, trvania, početnosti a spôsobu užívania oprávnenými osobami, aj z hľadiska právnych vád znižujúcich všeobecnú hodnotu povinnej nehnuteľnosti výkonom práv oprávnených osôb). Na druhej strane z vyššie uvedeného vyplýva i to, že náhrada za zriadenie práva nevyhnutnej cesty je spravidla jednorazová a zahŕňa aj náhradu za utrpenú ujmu v dôsledku právnej vady (pokles ceny, obmedzenie užívania a pod.) a súd prihliada aj na to, že právo cesty sa zriaďuje bez časového obmedzenia. Dôvodil, že medzi stranami nebolo sporné, že zaťažovaný pozemok žalovaného slúži výhradne ako prístupová komunikácia (cesta) k stavbám rodinných domov v lokalite Z.. K pozemku sú zriadené aj ďalšie obdobné vecné bremená, čo jednoznačne vylučuje iné možné funkčné využitie pozemku. Rozsah obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného ako vlastníka povinného pozemku zriadením vecného bremena v prospech ďalších stavieb žalobcov v lokalite Z. Z. (ktorí aj dnes pozemok na uvedené účely využívajú) bude minimálny, keď už dnes slúži výhradne ako prístupová cesta k stavbám (rodinných domov a bytov), vrátane stavieb žalobcov. S ohľadom na uvedené, zriadenie ďalšieho vecného bremena práva cesty nebude mať výraznejšie negatívne účinky a dopady pre zaťažený pozemok, spočívajúce v obmedzení užívania tohto pozemku. Pri stanovaní náhrady prihliadal na to, že na povinnom pozemku zmluvne viaznu vecné bremená, ktoré

boli zriadené k pozemku (v tom čase vo vlastníctve Four Group s.r.o.) bezodplatne podľa V-XXXX/XX, V-XXXX/XX v prospech viacerých oprávnených pozemkov a za odplatu spolu vo výške 15.000,- € podľa V-XXXX/XX v prospech piatich oprávnených pozemkov. Zobral do úvahy i to, že povinný pozemok nadobudol žalovaný od spoločnosti Four Group s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.1.2018, t.j. v čase, keď bol jej jediným spoločníkom a konateľom, za neprímerane nízku cenu, keď z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalovaný ako kupujúci nadobudol pozemok za kúpnu cenu výške 1,- €. Žalovaný navyše nadobudol pozemok v čase, keď už na ňom preukázateľne viazli vecné bremená totožného obsahu zriadené podľa V-XXXX/XX, V-XXXX/XX a V-XXXX/XX na dobu neurčitú, teda s vedomím jeho zaťaženia a jediného možného funkčného využitia, preto v danom prípade nie je možné hovoriť o poklese hodnoty pozemku zriadením vecného bremena v prospech žalobcov. Zohľadnil ďalej, že žalobcovia sa sami finančne podieľali na výstavbe príslušných inžinierskych sietí na tomto pozemku, vrátane výstavby prístupovej cesty, čo nebolo medzi stranami sporné. Z predložených uzavretých kúpnych zmlúv na pozemky žalobcov so spoločnosťou Four Group s.r.o. ako predávajúcim za účelom realizácie výstavby ich rodinných domov podľa jeho názoru nevyplývajú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali žalobcami deklarované legitímne očakávania ohľadne zabezpečenia prístupu cez pozemok žalovaného tak, ako argumentujú žalobcovia, keď zmluvnými stranami akýmkoľvek spôsobom nebolo dohodnuté zriadenie (budúceho) vecného bremena alebo prevod vlastníckeho práva k pozemku do podielového spoluvlastníctva. Prihliadol na to, že vo vzťahu k prístupovej komunikácii na pozemku bola uzavretá zmluva o budúcej darovacej zmluve s obcou A. pri I., ktorá je subjektom verejného práva, k naplneniu ktorej (teda k odovzdaniu inžinierskych sietí obci A. pri I., ktoré mali slúžiť na spoločný verejný účel pre realizovanú výstavbu rodinných domov v lokalite Z. Z.-západ v zmysle územného plánu z roku 2002 a uznesenia Obecného zastupiteľstva zo dňa 26.6.2009) nedošlo z dôvodov mimo sféry vplyvu žalobcov (spoločnosť Four Group s.r.o. všetky inžinierske siete nedokončila a nepreviedla na obec A. pri I.). Z uvedeného dôvodu ostali stavby žalobcov bez prístupu k verejnej komunikácii. Vo vzťahu k určaniu náhrady za zriadenie vecného bremena súdom vychádzal zo súkromného znaleckého posudku č. 26/2018 v znení vysvetlenia záverov znaleckého posudku č. 26/2018 zo dňa 26.5.2020, predloženého žalobcami v súlade s ustanovením § 209 ods. 2 C.s.p. Mal za to, že hodnota náhrady vo výške 4.640,- € je primeraná tomu, akým spôsobom a za akým účelom dochádza k zriadeniu tohto vecného bremena, pričom prihliadol na skutkové okolnosti prejednávanej veci. Vo vzťahu k vyhotovenému znaleckému posudku č. 26/2018 a metóde výpočtu hodnoty vecného bremena nepovažoval za potrebné vykonávať ďalšie dôkazy týkajúce sa výšky náhrady za zriadenie vecného bremena. Pri určovaní náhrady za zriadenie vecného bremena neprihliadol na súkromný znalecký posudok č. 136/2020 predložený žalovaným, ktorý bol doručený súdu dňa 28.9.2020 s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 153 ods. 1 C.s.p., pričom na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 určil stranám sporu sudcovskú lehotu na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany podľa ustanovenia § 149 C.s.p., vrátane návrhov na vykonanie dokazovania, najneskôr do 18.9.2020. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný nerešpektoval jeho pokyny smerujúce k prejednaniu sporu a záväznú lehotu určenú súdom na predloženie vyjadrení obsahujúcich skutkové tvrdenia, prípadne na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov s tým, že v prípade nedodržania predmetnej lehoty súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia alebo návrhy prihliadnuť, čím došlo k procesnej preklúzii práva predkladať v neskoršom štádiu konania nové skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré bolo možné uplatniť skôr (t.j. najneskôr v lehote určenej súdom do 18.9.2020). Poukázal na skutočnosť, že znalecký posudok č. 136/2020 bol vyhotovený dňa 2.8.2020 a tak mal žalovaný objektívne možnosť predložiť ho skôr v súdom určenej lehote do 18.9.2020, prípadne mal možnosť v súlade s ustanovením § 118 ods. 2 C.s.p. požiadať súd o primerané predĺženie poskytnutej lehoty. Znalecký posudok č. 136/2020 bol súdu doručený ako príloha podania žalovaného dňa 28.9.2020, v ktorom neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré mal v úmysle preukázať predloženým dôkazom. Nie je tak zrejmé, ktorá zo všeobecných hodnôt uvedených v závere uvedeného znaleckého posudku by mala byť podľa žalovaného rozhodujúca pre stanovenie výšky náhrady za zriadenie vecného bremena, keď ani z tvrdenia žalovaného o „15-násobku oproti znaleckému posudku predloženému žalobcami“ nevychádza, ktorú zo súm považuje žalovaný za rozhodnú a správnu pre určenie výšky náhrady súdom. Navyše je hodnota vecných bremien podľa znaleckého posudku č. 136/2020 určená i za právo užívania iných pozemkov ako dotknutého pozemku - parcela č. XXXX/X (parcely č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX), čo žalovaný rovnako nijako v stanovenej lehote nezrejmil. Stotožnil sa preto s názorom žalobcov odôvodňujúcim neprihliadnutie na znalecký posudok č. XXX/XXXX s aplikáciou ustanovenia § 153 ods. 1 C.s.p. a odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Obdo 43/2018. Záverom uviedol, že vzhľadom na výšku peňažnej náhrady vo výške 4.640,- €, na

ktorej úhradu v prospech žalovaného zaviazal všetkých žalobcov spoločne a nerozdielne, určil lehotu na plnenie v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 C.s.p. (ako zákonnú lehotu na plnenie tri dni od právoplatnosti rozsudku), keď nevzhladol okolnosti, ktoré by v tomto prípade odôvodňovali dlhšiu lehotu. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3.10.2012, č. 122/2012 „z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než akého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Nie je porušením ne - ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.“ Výrok rozhodnutia, ktorým žalobe vyhovel a zriadil vecné bremeno práva cesty, čiastočne formulačne upravil identifikáciu oprávnených nehnuteľností v súlade so zápisom v katastri nehnuteľností.

3.2. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanoveniami § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a plne úspešným žalobcom v 1. až 32. rade priznal plnú náhradu trov konania spoločne a nerozdielne od žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, e/ f/, h/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci). Namietal, že súd prvej inštancie napriek svojej počiatkovej snahe, nepostupoval v súlade so zásadou materiálnej pravdy, nezistil spoľahlivo stav veci a neobjasnil všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre posúdenie veci, v dôsledku čoho došlo okrem iného k porušeniu základného ústavného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Vytkol súdu prvej inštancie, že odmietol jeho návrh na ustanovenie nestranného súdneho znalca v otázke posúdenia všeobecnej hodnoty dotknutých nehnuteľností, najmä ohodnotenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, čím by od počiatku konania bol odstránený jediný rozpor medzi stranami sporu. Vypracovanie znaleckého posudku ním len potvrdilo skutočnosť, že žalobcami predložený znalecký posudok bol nesprávny a účelový. Nevie si vysvetliť, akým spôsobom môže byť vypracovaným (kontrolným) posudkom č. 136/2020 určená viac ako 13-násobne vyššia hodnota práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ako hodnota určená znaleckým posudkom č. 26/2018 predloženým žalobcami, s ktorým sa na ujmu jeho ústavných práv stotožnil i prvoinštančný súd. Za absurdné považuje priznanie jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena v sume 4.640,- € na neurčitú dobu, keď on bude povinný znášať náklady spojené s vlastníctvom predmetnej nehnuteľnosti, ktorá slúži výlučne žalobcom a za ňu uhrádzať daň z nehnuteľnosti na dobu neurčitú. Takáto absurdná nerovnováha práv a povinností, ktorú súd prvej inštancie svojim rozhodnutím nútene vytvoril, nie je v súlade so zákonom, účelom zákona a ani ochranou vlastníckeho práva v zmysle Ústavy Slovenskej republiky. V priebehu konania sa snažil opakovane o uzavretie mimosúdnej dohody, avšak bezúspešne vždy pre rozpor s určením výšky odplaty za zriadenie vecného bremena v prospech žalobcov. Nestotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie uvedeným v bode 66., ktorý prihliadol na skutočnosť, že on nadobudol pozemok od spoločnosti Four Group s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.1.2018 za kúpnu cenu 1,- €, preto nebolo možné hovoriť o poklese hodnoty pozemku zriadením vecného bremena v prospech žalobcov. Ide o nesprávnu argumentáciu, ktorá vychádza z nesprávneho stotožnenia pojmov, keď kúpnu cenu nemožno v žiadnom prípade stotožniť so všeobecnou hodnotou nehnuteľnosti, ako to urobil súd prvej inštancie. K výške nadobúdacej ceny dodal, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudol v súlade so zákonom, táto nebola doteraz spochybnená, preto tvrdenia žalobcov a nakoniec i súdu prvej inštancie, ktoré smerujú k tomu, že nedôjde k poklesu hodnoty nehnuteľnosti s poukazom na nadobúdaciu cenu, sú nesprávne. Samotná skutočnosť, že nadobudol predmetnú nehnuteľnosť za nízku cenu, nemôže byť dôvodom pre popieranie jeho základných vlastníckych práv. Taktiež za nesprávne a rozporuplné považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie uvedené v bode 67., pretože na jednej strane sám prvoinštančný súd konštatoval, že z uzatvorených právnych úkonov nevyplýva žalobcom akýkoľvek nárok, resp. legitímne

očakávaní, že im kúpou pozemku od pôvodného vlastníka (Four Group s.r.o.) vzniká nárok na užívanie cesty, ale na strane druhej takúto skutočnosť vyhodnotil v prospech žalobcov, opakovane na jeho ťarchu. V tejto súvislosti uviedol, že nemal so žalobcami akýkoľvek právny vzťah, ani povinnosť im zriadiť vecné bremeno. Žalobcovia uzavreli kúpne zmluvy pred viac ako 10 rokmi pred podaním žaloby a po celú dobu proti obchodnej spoločnosti, svojmu zmluvnému partnerovi Four Group s.r.o., nepodnikli akékoľvek právne kroky, ani neuplatnili svoje nároky, resp. žalobu o zriadenie vecného bremena. Už počas konania bolo preukázané, že on nemá akýkoľvek záväzok, resp. povinnosť voči žalobcom napriek tomu, že oni majú snahu zosobniť záväzky tretích osôb na jeho ťarchu. Nehnutelnosti žalobcov nikdy nemali legitímny prístup k verejnej komunikácii, ako konštatoval súd prvej inštancie, takéto legitímne očakávania nevyplývajú z uzatvorených kúpnych zmlúv, nehnuteľnosti žalobcov boli postavené aj napriek tejto skutočnosti, o ktorej vedeli už v čase uzavretia kúpnej zmluvy, ako aj po dobu ďalších 10 rokov, kedy boli nečinní. Ďalej konštatoval, že opakovane uvádzal, že jedinou spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bola výška odplaty za zriadenie vecného bremena, pričom sa podľa neho s týmto prvoinštančným súdom vysporiadal nesprávnym a najmä nespravodlivým spôsobom a tým mu spôsobil ujmu na jeho právach. Vyjadril sa k znaleckému posudku č. 26/2018, ktorý predložili žalobcovia a ktorým bola určená výška odplaty za zriadenie vecného bremena v sume 4.640,- €, ktorú akceptoval za každé jedno zriadenie vecného bremena. Považuje ale za absurdnú túto sumu ako paušálnu náhradu pre akýkoľvek počet zriadených vecných bremien, ako bolo uvedené vo vysvetlení záverov znaleckého posudku č. 26/2018 zo dňa 26.5.2020. Navrhol preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti súdu prvej inštancie, aby nechal vypracovať znalecký posudok, ktorý ako vecne správny nebude namietaný a rozporovať, čo ale prvoinštančný súd neurobil. Dal si preto vypracovať znalecký posudok č. 136/2020, z ktorého vyplýva diametrálne a násobne vyššia náhrada za zriadenie vecného bremena. V rozsahu podanej žaloby, berúc v úvahu vecné bremená iba pre parcelu č. 1606/1 o výmere 3.662 m², predstavuje pomerná časť všeobecnej hodnoty vecných bremien sumu 62.198,82 €, čo je viac ako 13-násobok všeobecnej hodnoty vecných bremien určených znaleckým posudkom č. 26/2018. Vzhľadom na absurdne vysoký rozdiel všeobecnej hodnoty vecných bremien určenej dvoma rozdielnymi znaleckými posudkami, vyvstáva legitímna obava zo zákonnosti vypracovaného znaleckého posudku č. 26/2018 a jeho účelovosti v kontexte požadovaného výsledku v tomto konaní. Dodal, že v konaní boli zabezpečené aj iné zmluvy o zriadení vecného bremena, posledná v roku 2017, kedy boli zriadené v počte 5 za jednorázovú odplatu 15.000,- €, čo predstavuje 3.000,- € za jedno vecné bremeno. Napadnutým rozsudkom však bolo zriadených 30 vecných bremien za sumu 4.640,- €, čo predstavuje sumu 154,66 €. Ak by spriemeroval zriadené vecné bremená v zmysle záverečného vyjadrenia žalobcov, ktorí považovali priemer za jedno vecné bremeno v sume 500,- €, tak minimálna jednorázová odplata za 30 vecných bremien potom predstavuje sumu 15.000,- €. Podľa neho by sa okrem znaleckého posudku malo vychádzať aj z ceny obvyklej v mieste a čase. Nie je mu známe, prečo pri každej možnosti rozhodnúť v prospech jednej alebo druhej strany, sa prvoinštančný súd vždy rozhodol v prospech žalobcov a jeho práva odignoroval. Ďalej uviedol, že priznaná výška jednorázovej odplaty sa podstatným spôsobom zníži o povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania, čo vo výsledku znamená, že bude povinný znášať na vlastné náklady prijaté výhody vo forme vecného bremena v prospech žalobcov nie o 50 rokov, ale o 20 rokov, čo považuje prinajmenšom za absurdné. Uvedené skutočnosti prvoinštančný súd žiadnym spôsobom nezohľadnil. Súd prvej inštancie sa stotožnil i s námietkou žalobcov o neprihliadnutí na jeho znalecký posudok č. 136/2020 s aplikáciou ustanovenia § 153 ods. 1 C.s.p. Keď však doručoval uvedený znalecký posudok prvoinštančnému súdu, zároveň ho doručoval aj právnomu zástupcovi žalobcov, ktorý to potvrdil e-mailovou správou. V čase doručovania tohto znaleckého posudku dokazovanie nebolo ukončené, v dôsledku čoho samotná koncentrácia konania nemôže bez iného slúžiť a nemá byť prostriedkom na upretie práv na spravodlivý súdny proces a/alebo šikanu strán, pokiaľ ťažiskovým argumentom/dôkazom pri rozhodovaní súdu a následnom posúdení primeranej odplaty za zriadenie vecného bremena je znalecký posudok. Nerozporoval oneskorené doručenie znaleckého posudku na súd a súbežne právnomu zástupcovi žalobcov, avšak s poukazom na prezentované návrhy žalobcov k vykonaniu dokazovania bolo zrejmé, že nadchádzajúce pojednávanie vo veci samej bude odročené. Nie je mu ani známe, že by žalobcovia akýmkoľvek spôsobom navrhovaných svedkov zabezpečovali, resp. zabezpečili na pojednávanie, alebo akým procesným spôsobom súd prvej inštancie rozhodol o tomto návrhu. Rozhodnutie o takomto návrhu malo byť predmetom nadchádzajúceho pojednávania vo veci (dňa 6.10.2020), v dôsledku čoho by následne bolo pojednávanie za účelom vylučenia rovnako odročené. Poukázal na to, že znalecký posudok bol prvoinštančnému súdu i žalobcom doručený viac ako jeden kalendárny týždeň pred určeným termínom pojednávania a tak lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná v zmysle § 178 ods. 2 C.s.p., takže všetci mali dostatočný čas sa s ním oboznámiť. Odkázal ešte na znenie a gramatický výklad § 153 ods. 2 C.s.p., ktorý

výslovne konštatuje, že súd na prostriedky procesnej obrany nemusí prihliadať, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. To má podľa neho znamenať, že súd na takéto prostriedky musí (mal by) prihliadať, nakoľko pojednávanie vo veci už nariadené bolo a je celkom dôvodne, že by malo byť nariadené aj ďalšie pojednávanie vo veci samej. Záverom uviedol, že zo strany súdu prvej inštancie mu nebola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 178 ods. 2 C.s.p, ktorú skutočnosť odôvodnil tým, že zo strany prvoinštančného súdu nebolo procesným spôsobom dokazovanie vo veci ukončené podľa § 154 C.s.p., pričom žalobcovia predniesli návrhy na vykonanie dokazovania, o ktorých nebolo rozhodnuté, rozhodnutie o týchto návrhoch, resp. ich vykonanie malo byť predmetom nariadeného pojednávania dňa 6.10.2020 a v tejto súvislosti mu malo byť zachované právo navrhovať ďalšie dôkazy (napríklad návrh na výsluch znalcov). Až po otvorení súdneho konania sa dozvedel, že žalobcovia už netrvajú na vykonaní týchto dôkazov a súd prvej inštancie ihneď pristúpil k prednesu záverečného návrhu vo veci samej a nevykonal ním navrhovaný dôkaz, výsluch znalcov. Tým, že prvoinštančný súd nevykonal, ani nerozhodol o jeho návrhu na výsluch znalcov, jeho postupom mu nebola zachovaná lehota na prípravu na prednes záverečného návrhu, ani podanie ďalších návrhov na vykonanie dokazovania v súlade s § 154 C.s.p. a tak boli porušené jeho procesné práva. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žiadal trovy odvolacieho konania.

5. Žalobcovia v 1. až 32. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že napadnuté rozhodnutie považujú za správne, zákonné, presvedčivo odôvodnené a spravodlivé. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadnil všetky judikatúrou ustálené kritéria a skutkové okolnosti veci. Poukázali na princíp formálnej pravdy a na to, že zodpovednosť za výsledok sporu nesú sporové strany. Ak žalovaný spochybňoval správnosť záverov znaleckého posudku č. 26/2018, zabezpečenie ďalšieho posudku bolo úlohou žalovaného, nie prvoinštančného súdu. Žalovaný nemôže prenášať zodpovednosť za preukázanie svojich tvrdení na súd a namietat, že posudok, ktorý mal zabezpečiť on, nezabezpečil súd. Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 136/2020 konštatovali, že nebol v konaní pred súdom prvej inštancie vykonaný ako dôkaz, preto naň nie je možné v odvolacom konaní prihliadať s odkazom na koncentráciu konania. Majú za to, že určenie výšky náhrady za zriadené vecné bremeno nie je vôbec závislé od jeho trhovej ceny, ale pri jej určení súd musí zohľadniť viaceré judikatúrou ustálené kritériá (prečo stavba ostala bez prístupu k verejnej komunikácii, aké negatívne účinky so sebou prinesie zriadenie nevyhnutnej cesty pre zaťažený pozemok a ujmu, ktorú vlastníak pozemku zriadením vecného bremena utrpí). Dotknutý pozemok nikdy nebol určený na to, aby si ho žalovaný špekulatívne previedol zo spoločnosti, ktorá si nespĺnila svoje záväzky na seba, s cieľom obohatiť sa na ich úkor. Vždy išlo o účelovú nehnuteľnosť, ktorá mala slúžiť ako prístup k ich nehnuteľnostiam a ktorú mali bezplatne užívať, pokiaľ by si spoločnosť Four Group s.r.o., ktorej konateľom a spoločníkom bol aj žalovaný, splnila svoje záväzky. Za špekulatívnu považovali argumentáciu žalovaného vo vzťahu k snahe o mimosúdnu dohodu, nakoľko to bol práve žalovaný, ktorý počas mimosúdnych rokovaní bez relevantného dôvodu podstatne zvýšil sumu, ktorú pôvodne požadoval od každého žalobcu za zriadenie vecného bremena, resp. za odkúpenie pozemku a v mimosúdnych rokovaní nepokračoval. Nestotožnili sa s vyjadrením žalovaného týkajúce sa bodu 66. odôvodnenia napadnutého rozsudku, pretože z tohto bodu je zrejmé, že súd prvej inštancie vzal do úvahy aj ďalšie skutočnosti, a to fakt, že žalovaný dotknutý pozemok kúpil v čase, keď už na ňom viazlo niekoľko obsahovo totožných vecných bremien zriadených na dobu neurčitú a s vedomím, že nemá žiadne iné funkčné využitie ako prístupová komunikácia k ich stavbám a pozemkom. Žalovaný si skresľujúco vyložil bod 67. odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom prvoinštančný súd za dôvod, prečo ich stavby a pozemky ostali bez prístupu k verejnej komunikácii označil to, že si spoločnosť Four Group s.r.o. nespĺnila svoje záväzky zo zmluvy o budúcej darovacej zmluve uzavretej s obcou A. pri I. (inžinierske siete na dotknutom pozemku, vrátane pozemnej komunikácie nedokončila a bezplatne nepreviedla na obec). Tvrdenia žalovaného o rozporuplnosti odôvodnenia rozsudku preto považujú za nesprávne. Vyjadrenia žalovaného, že ich nehnuteľnosti nikdy nemali legítimny prístup k verejnej komunikácii a že ich postavili napriek tejto skutočnosti, o ktorej mali vedieť už v čase uzatvorenia kúpnych zmlúv a že dotknutý pozemok užívali úmyselne bez právneho titulu, považujú za bezvýznamné. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie postupoval nehospodárne, na jeho ťarchu, keď neakceptoval jeho návrh na vypracovanie znaleckého posudku uviedli, že odporuje zásade, že zodpovednosť za výsledok sporu nesú sporové strany. Prvoinštančný súd nemal dôvod sám od seba nechávať vypracovať ďalší znalecký posudok, nakoľko disponoval znaleckým posudkom, ktorý k žalobe pripojili oni a ktorý mal všetky náležitosti. Ak teda súd prvej inštancie nevykonal žalovaným navrhované znalecké dokazovanie, postupoval správne. Ďalej konštatovali, že na argumentáciu žalovaného opierajúcu sa o (nevykonaný) znalecký posudok č.

136/2020 nie je možné prihladať, pričom výpočty žalovaného sú nesprávne, pretože nezobral do úvahy, že prvoinštančný súd pri určovaní výšky náhrady za vecné bremeno zohľadňoval všetky okolnosti. Za nesprávnu považovali i argumentáciu žalovaného uvedenú v jeho odvolaní, týkajúcu sa jeho znaleckého posudku č. 136/2020 a výpočtom, pretože ak bolo jeho snahou prepočítať súdom určenú náhradu na jednu oprávnenú stavbu, ktorých nie je 30 ale 20, výsledná suma je 232,- € a nie 154,66 €. Sám žalovaný pripúšťa, že minimálna „trhová“ odplata za jednu oprávnenú nehnuteľnosť z obsahovo totožných existujúcich vecných bremien predstavuje sumu 500,- €, s ohľadom na súdom prvej inštancie podrobne zdôvodnené okolnosti veci, sa určenie náhrady za zriaďované vecné bremeno v priemernej výške na jednu oprávnenú stavbu v sume 232,- € vôbec nejaví ako neprimerané a nespravodlivé. Považujú za zavádzajúce tvrdenia žalovaného, že prvoinštančným súdom určená náhrada za zriadenie vecného bremena sa „zníži o povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania“, nakoľko žalovaný vedie spor na vlastné nebezpečenstvo a nepriaznivý výsledok sporu si navyše privodil aj nerešpektovaním súdom prvej inštancie určených lehôt. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že im bolo priznané právo užívať bezodplatne a navždy nehnuteľnosť bez akýchkoľvek iných povinností alebo záväzkov dodali, že budú zo zákona povinní znášať primerané náklady na zachovanie a opravy nehnuteľnosti. Považujú tvrdenia žalovaného uvedené v bode 9. jeho odvolania za ťažko zrozumiteľné a zmätočné. Ak to dobre pochopili, podľa žalovaného mal súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 rozhodnúť o návrhoch na výsluch svedkov a žalovaného a následne pojednávanie odročiť. Oni však všetky návrhy na vykonanie dôkazov uvedené vo svojom podaní zo dňa 17.9.2020 (ktoré s dostatočným predstihom pred pojednávaním obdržal i žalovaný) na pojednávaní vzali späť a netrvali na nich. Žalovaný o týchto návrhoch vedel od 28.9.2020, kedy prevzal zásielku od prvoinštančného súdu s ich podaním, takže sa mohol na ne pokojne pripraviť; nebol teda ani daný dôvod na odročenie pojednávania. Znalecký posudok č. 136/2020, predložený žalovaným, im bol doručený e-mailom dňa 28.9.2020 bez akýchkoľvek konkrétnych skutkových tvrdení, ktoré by chcel žalovaný týmto znaleckým posudkom preukázať, čo svedčí o tom, že zmeškanie prvoinštančným súdom určenej lehoty na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany žalovaným nespôsobili žiadne objektívne príčiny. Žalovaný sa im snaží vytknúť, že si dovoľia vziať svoje návrhy na vykonanie dôkazov späť (ktoré inak on sám označil za neúčelné v podaní zo dňa 2.10.2020) a súdu prvej inštancie, že viedol konanie inak, ako si predstavoval. Vôbec ani nerozumejú námietke žalovaného, že mu zo strany prvoinštančného súdu nemala byť zachovaná lehota na prípravu pojednávania. Za zavádzajúcu považujú taktiež námietku žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal ani nerozhodol o jeho návrhu na výsluch znalcov, pretože taký návrh nikdy neuplatnil, keď v podaní zo dňa 2.10.2020 iba uviedol „je namieste uvážiť výsluch znalcov... aj to len v prípade, pokiaľ súd tento dôkaz nebude považovať za nevyhnutný.“ Žalovaný mal na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 opakovane možnosť navrhovať ďalšie dôkazy, čo napokon urobil (navrhol vykonanie kontrolného znaleckého posudku), avšak zároveň uviedol, že iné návrhy na vykonanie dokazovania nemá; súd prvej inštancie tento návrh žalovaného riadne zamietol, čo aj v napadnutom rozsudku v bode 68. odôvodnil. Záverom k ďalšej námietke žalovaného, že mu postupom súdu nebolo zachované právo „na podanie ďalších návrhov na vykonanie dokazovania“ konštatovali, že mu prvoinštančný súd toto právo odoprieť nemohol, nakoľko počas pojednávaní konaného dňa 6.10.2020 sám žalovaný počas tohto pojednávania trikrát uviedol, že iné návrhy na vykonanie dokazovania (okrem kontrolného posudku) nemá. Odvolaciemu súdu navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť; žiadali trovy odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu všetkých žalobcov k jeho odvolaniu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávaní, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28. septembra 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

10. Odvolací súd sa stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve cesty, resp. prechodu a prejazdu cez pozemok vo vlastníctve žalovaného - parcela registra „C“, parcelné č. 1606/1 o výmere 3.662 m², ostatná plocha, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom S., okres Senec, A. pri I., katastrálne územie A. pri I., v prospech každého vlastníka nehnuteľností (t.j. všetkých žalobcov) uvedených v bode 1.1. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Tak ako uviedol prvoinštančný súd v bodoch 61., 62. odôvodnenia napadnutého rozsudku, žalovaný súhlasil so zriadením uvedeného vecného bremena, preto jeho tvrdenia uvedené v odvolaní týkajúce sa neoprávnenosti užívania predmetnej nehnuteľnosti zo strany všetkých žalobcov považoval odvolací súd za nedôvodné, keď sám žalovaný v odvolaní uviedol, že opakovane tvrdil, že jedinou spornou skutočnosťou medzi stranami sporu je iba výška odplaty za zriadené vecné bremeno, nie samotné zriadenie vecného bremena súdom.

11. Súd prvej inštancie riadne vykonal vo veci dokazovanie za účelom zistenia výšky náhrady (odplaty) za zriadenie vecného bremena a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny záver. Odvolací súd nemá dôvod odchýliť sa od súdom prvej inštancie vysloveného právneho názoru o hodnote náhrady za zriadené vecné bremeno vo výške 4.640,- €, pri ktorej vychádzal zo súkromného znaleckého posudku č. XX/XXXX (č.l. 102 spisu) v znení vysvetlenia jeho záverov zo dňa 26.5.2020 (č.l. 295 spisu), ktorý predložili v konaní žalobcovia, pričom prihliadol na všetky okolnosti danej veci a na to, že výška odplaty za zriadenie vecného bremena má byť primeraná ujme, ktorú vlastníak pozemku v dôsledku zriadenia vecného bremena utrpí, ako aj že dochádza k právnemu zaťaženiu vlastníka pozemku s odkazom na ustanovenie § 151 o ods. 3 Občianskeho zákonníka a platnú judikatúru (body 57. až 60. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Prvoinštančný súd správne zobral pri určení výšky odplaty za zriadené vecné bremeno i skutočnosť, že na predmetnom pozemku už viaznu vecné bremená, že žalovaný nadobudol tento pozemok od spoločnosti Four Group s.r.o., v ktorej bol v čase jeho kúpy spoločníkom i konateľom, za dohodnutú cenu 1,- € (kúpna zmluva zo dňa 10.1.2018, č.l. 350 spisu) a v tom čase už na tomto pozemku boli zriadené aj iné vecné bremená. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že nesúhlasí s dôvodmi uvedenými v bode 66. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia týkajúce sa nadobudnutia predmetného pozemku od uvedenej spoločnosti odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný vychádza z nesprávneho stotožnenia pojmov, a to všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti/práva a kúpnej ceny nehnuteľnosti. Prvoinštančný súd nestotožnil kúpnu cenu s poklesom hodnoty pozemku, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale v súvislosti s už zriadenými vecnými bremenami na pozemku (V-XXXX/XX, V-XXXX/XX, V-XXXX/XX), teda s vedomím jeho zaťaženia a jediného možného funkčného využitia skonštatoval, že nakoľko už na pozemku viaznu iné ostatné bremená, nie je možné hovoriť o poklese hodnoty pozemku zriadením ďalšieho vecného bremena v prospech žalobcov. Rovnako zobral súd prvej inštancie do úvahy aj to, že samotní žalobcovia sa podieľali na výstavbe inžinierskych sietí na pozemku žalovaného, vrátane prístupovej cesty, čo žalovaný ani nenamietal. Taktiež prvoinštančný súd prihliadol k tomu, že spoločnosť Four Group, s.r.o. uzavrela s obcou A. pri I. dňa 14.9.2009 zmluvu o uzavretí budúcej darovacej zmluvy (č.l. 77 spisu), ktorej predmetom bolo, že mali uzavrieť najneskôr do 60 dní od ukončenia výstavby sietí uvedených v čl. I. zmluvy, budúcu darovaciu zmluvu s predmetom plnenia „darca Four Group s.r.o., realizované inžinierske siete na pozemkoch parcelné č. XXXX/X a XXXX/XX v obci A. pri I., lokalite „Z. Z.-západ, menovite cestu, chodník, verejné osvetlenie, vodovod a kanalizáciu budované v súlade so Slovenskými technickými normami z prostriedkov darcu, bezodplatne daruje obdarovanému, t.j. F. A.“, k čomu doteraz neprišlo. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd argumentáciu žalovaného uvedenú v jeho odvolaní ohľadom absurdnej nerovnováhy práv a povinností medzi ním a všetkými žalobcami považuje za nedôvodnú, pretože v čase keď nadobudol vlastníctvo

k predmetnému pozemku si bol vedomý, že na ňom viaznu vecné bremená a taktiež že na ňom budú viaznuť ďalšie vecné bremená, keďže sa realizovala výstavba rodinných domov v lokalite Z. Z. a jedinou prístupovou cestou k stavbám - rodinným domom všetkých žalobcov je predmetný pozemok, parcela č. XXXX/X vo vlastníctve žalovaného.

12. Nebolo možné prihladiť ani na odvoláciu námietku žalovaného, že súdom priznaná výška jednorazovej odplaty sa podstatným spôsobom zníži o povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania, pretože právnym dôvodom nároku na náhradu trov konania je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú „na vlastné nebezpečenstvo“ a nesú tak zodpovednosť za výsledok sporu, ako to aj uviedli všetci žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Odvolací súd dodáva, že prvoinštančný súd uložil všetkým žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému odplatu za zriadené vecné bremeno v sume, s ktorou on nesúhlasí a ktorá sa mu javí nízka, čo ale nemá vplyv na to, že ako neúspešná strana sporu, musí nahradiť všetkým žalovaným trovy konania. Rovnako odvolací súd nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného uvedeným v jeho odvolaní, že sa napadnutým rozsudkom vytvoril stav, kedy žalobcovia budú oprávnení takmer bezplatne užívať na dobu neurčitú nehnuteľnosť v jeho vlastníctve a on bude povinný znášať náklady spojené s vlastníckym právom k danej nehnuteľnosti, pretože podľa ustanovenia § 151n ods. 3, pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, ak sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy.

13. Žalovaný v odvolaní namietal i to, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy dôkaz, ktorý predložil, a to znalecký posudok č. XXX/XXXX (č.l. 448 spisu), ktorým bola stanovená všeobecná hodnota vecných bremien (ku dňu 31.7.2020) na sumu 71.489,56 € a berúc v úvahu vecné bremená iba pre parcelu č. XXXX/X, predstavuje pomerná časť všeobecnej hodnoty vecných bremien sumu 62.198,80 €. K uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že v uvedenom znaleckom posudku znalec na strane 46, bod 4. zrekapituloval všeobecnú hodnotu vecných bremien ku dňu 31.7.2020 tak, že vecné bremeno práva užívania pozemkov parciel ČKN č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX má všeobecnú hodnotu 71.489,56 € a vecné bremeno práva užívania stavby (cesty) na parcelách ČKN č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX má všeobecnú hodnotu 40.492,54 €, t.j. celkom zaokrúhlene vo výške 112.000,- €. Z uvedeného je zrejmé, že sa oceňovali aj iné pozemky, okrem predmetného pozemku parcelné č. XXXX/X, pričom vôbec nie je zrejmé ako dospel žalovaný k sume 62.198,80,- €, ktorá má predstavovať pomernú časť všeobecnej hodnoty vecných bremien. Odvolací súd poukazuje i na to, že znalec, ktorý vyhotovil uvedený znalecký posudok, na základe žiadosti žalovaného, nemal k dispozícii súdny spis, teda ani znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorý predložili všetci žalobcovia, z dôvodu ktorého tak znalec nemal pre vypracovanie znaleckého posudku č. XXX/XXXX všetky relevantné podklady.

14. Odvolací súd nemal dôvod sa ani odchýliť od záveru súdu prvej inštancie uvedeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (body 69., 70.) ohľadne neprihľadnutia na znalecký posudok č. XXX/XXXX, predložený žalovaným, s odkazom na ustanovenie § 153 ods. 1 C.s.p. (sudcovská koncentrácia konania). Z obsahu spisu vyplýva, že predmetná žaloba bola podaná na súd dňa 7.8.2018, t.j. za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý zakotvuje zásadu kontradiktórnosti, t.j. prioritizuje sa procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Nová právna úprava v ustanovení § 150 C.s.p. zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu (§ 150 C.s.p.). Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 C.s.p.). Strany sporu tak nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určenom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje za zákonom ustanovených podmienok procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Koncentrácia konania má za následok osobitné procesnoprávne sankcie v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu, že strana porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané

na jeho úvahe, či prípadné omeškania procesného úkonu ospravedlní alebo prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že na procesný úkon neprihliadne a tak mu neprizná procesné účinky. Prostriedky procesnej obrany, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 2, ods. 4 C.s.p.) a prostriedky procesného útoku, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 3 C.s.p.) sú predložené včas, ak sú predložené v lehotách v zmysle § 167 C.s.p. Oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany môže súd ospravedlniť na základe objektívnych kritérií (napr. právna zložitost' veci) alebo subjektívnych kritérií (napr. schopnosť strany sporu rozpoznať potrebu tvrdiť určité skutočnosti). Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.11.2018, sp.zn. II. ÚS 530/2018).

15. V prejednávanej veci bola žaloba s prílohami, medzi ktorými bol aj znalecký posudok č. 26/2018, ako aj poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu podľa Civilného sporového poriadku, doručená žalovanému dňa 2.11.2018 na vyjadrenie (č.l. 128-130 spisu). Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným prvoinštančnému súdu dňa 28.12.2018 (č.l. 139 spisu), v ktorom namietal výšku odplaty za zriadenie vecného bremena, navrhol zriadiť vecné bremeno „in rem“ v prospech každodobého vlastníka nehnuteľností, ktoré sú teraz vo vlastníctve žalobcov s tým, že každý žalobca ako vlastník nehnuteľnosti, v ktorej prospech bude zriadené vecné bremeno, je povinný mu zaplatiť jednorazovú odplatu za zriadenie vecného bremena v sume 8.000,- €, avšak žiadne dôkazy k tomuto vyjadreniu nepriložil, ani nenavrhol v konaní vykonanie akýchkoľvek dôkazov. Žalovaný v podaní doručenom prvoinštančnému súdu dňa 21.2.2020 (č.l. 237 spisu) navrhol, aby súd podľa § 207 (pravdepodobne C.s.p., poznámka odvolacieho súdu) vykonal znalecké dokazovanie vo vzťahu k určení odplaty za každé jedno zriadenie vecného bremena k nehnuteľnosti v jeho vlastníctve z dôvodu vylúčenia akýchkoľvek pochybností o určení výšky odplaty; súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 23.6.2020 (č.l. 303 spisu) uviedol, že návrh na nariadenie znaleckého dokazovania nevykoná, pričom zo zvukového záznamu z tohto pojednávania vyplýva, že prvoinštančný súd nevykonanie uvedeného dôkazu riadne odôvodnil a pojednávanie odročil na termín 6.10.2020 s tým, že okrem iného, si mali právni zástupcovia sporových strán najneskôr v lehote do 18.9.2020 uplatniť v súlade s § 153 ods. 1 C.s.p. prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany podľa § 149 C.s.p., vrátane návrhov na doplnenie dokazovania s upozornením, že na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredloží včas, nemusí súd prihliadať. Žalovaný doručil súdu prvej inštancie dňa 28.9.2020 znalecký posudok č. XXX/XXXX, zo dňa 2.8.2020, ktorý si vyžiadal za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností (č.l. 378 spisu), pričom ho zaslal aj právnemu zástupcovi všetkých žalobcov, ktorí sa k postupu žalovaného pri predkladaní znaleckého posudku vyjadrili písomným podaním zo dňa 29.9.2020 (č.l. 410 spisu). Originál znaleckého posudku č. XXX/XXXX založil žalovaný do spisu na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 a zároveň bol doručený právnemu zástupcovi všetkých žalobcov (č.l. 424 spisu). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si svoju povinnosť predložiť prostriedky procesnej obrany včas nesplnil, keď znalecký posudok č. XXX/XXXX predložil súdu prvej inštancie až po uplynutí lehoty určenej súdom a tak prvoinštančný súd postupoval správne v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku o sudcovskej koncentrácii konania, keď na tento znalecký posudok neprihliadol, čo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj náležite vysvetlil, s ktorým vysvetlením odvolací súd súhlasí a na doplnenie ešte dodáva, že na predloženie svojho znaleckého posudku mal žalovaný dostatok času, keďže mu, tak ako je uvedené vyššie, bola žaloba na vyjadrenie doručená už dňa 2.11.2018, avšak jeho objednávka na vypracovanie znaleckého posudku je až zo dňa 20.7.2020. Nie je ani zrejmé, z akého dôvodu žalovaný nepredložil svoj znalecký posudok v súdom určenej lehote, keď bol vypracovaný už dňa 2.8.2020 a lehota súdom prvej inštancie na predloženie prostriedku procesnej obrany bola daná do dňa 18.9.2020.

16. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že v čase doručenia znaleckého posudku dokazovanie v konaní ukončené nebolo, v dôsledku čoho samotná sudcovská koncentrácia konania nemôže bez iného slúžiť a nemá byť prostriedkom na upretie práv na spravodlivý súdny proces a/alebo šikanu strán, najmä pokiaľ ťažiskovým dôkazom pri rozhodovaní súdu a následnom posúdení primeranej odplaty za zriadenie vecných bremien je znalecký posudok, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že Civilné sporové konanie upravuje v ustanovení § 153 tzv. sudcovskú koncentráciu konania a v ustanovení § 154 tzv. zákonnú koncentráciu konania. Zákonná koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia,

ktorým sa dokazovanie končí, neznamená však, že strany sporu môžu prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku uplatňovať až do skončenia zákonnej koncentrácie konania, pretože sudcovská koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany treba uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana sporu mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Využívanie prostriedkov procesnej obrany alebo prostriedkov procesného útoku nemôže viesť k prieťahom v súdnom konaní, pretože práve sudcovská koncentrácia konania a zákonná koncentrácia konania má prispieť k rýchlemu konaniu a má zabrániť zdržiavaniu konania niektorou zo strán sporu. Účelom sudcovskej koncentrácie konania, o ktorej súd prvej inštancie poučil žalobcu už v poučení, ktoré bolo prílohou uznesenia zo dňa 25.9.2018, č.k. 60 C 95/2018-128, je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor niektorými procesnými úkonmi. Včasnosť predloženia prostriedkov procesnej obrany žalovaného súd prvej inštancie vyhodnotil správne podľa okolností tohto prípadu, keď vyhodnocovanie včasnosti uplatňovania týchto prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany je na úvahe súdu. Súd musí starostlivo zvažovať práva a povinnosti jednej aj druhej strany sporu, teda právo žalobcu na spravodlivý proces a na včasné rozhodnutie o žalobe a právo žalovaného, aby mal možnosť včas uplatniť všetko, čo namieta proti žalobcom uplatnenému právu. Prvoinštančný súd umožnil žalovanému predložiť prostriedok procesnej obrany, ktorý však predložil, ako je uvedené vyššie, neskoro, po lehote určenej súdom prvej inštancie. Na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 právny zástupca žalovaného uviedol, že ak sa súd nestotožní so závermi predloženého znaleckého posudku, navrhuje vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku, pričom následne nemal žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania potom, ako predložil originál znaleckého posudku č. XXX/XXXX a vyjadril sa, že neuplatňuje ďalšie prostriedky procesnej obrany. Prvoinštančný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a nepripustil vykonanie ďalších dôkazov a keďže nemienil vyhovieť návrhu žalovaného na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, tento návrh správne zamietol. V prípade žalovaného ide o zodpovednosť za jeho procesnú nečinnosť, na ktorú aj správne poukázali všetci žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného a ktorá v spojení s nehospodárnosťou vykonania navrhnutého dôkazu v nijakom smere nemôže vyústiť do porušenia jeho práva na spravodlivý proces, ako namietať v odvolaní. Odvolací súd poznamenáva, že sám žalovaný v odvolaní konštatoval, že žiadnym spôsobom nerozporuje oneskorené doručenie znaleckého posudku na súd a súbežne právnomu zástupcovi žalobcov. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

17. Odvolací súd považoval ďalšiu odvolaciu námietku žalovaného týkajúcu sa odročenia pojednávania za účelom výsluchu svedkov za nedôvodnú, pretože právny zástupca všetkých žalobcov na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 uviedol, že na návrhoch na vykonanie dôkazov uvedených vo vyjadrení doručenom prvoinštančnému súdu dňa 21.9.2020 netrvá, pričom na tomto pojednávaní bol prítomný aj právny zástupca žalovaného, takže sa dozvedel na tomto pojednávaní, že na tomto návrhu žalobcovia v 1. až 32. rade netrvajú (nezabezpečili preto ani ich účasť) a tak nemusel súd prvej inštancie rozhodovať o procesnom návrhu všetkých žalobcov na vykonanie dôkazu a odročovať pojednávanie za účelom výsluchu svedkov. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho návrhu na výsluch znalcov, odvolací súd poukazuje na jeho písomne podanie doručené súdu prvej inštancie dňa 5.10.2020, v ktorom okrem iného uviedol, že je na mieste uvážiť výsluch znalcov, ktorí vypracovali tak diametrálne odlišné znalecké posudky, aj to len v prípade, pokiaľ súd tento dôkaz bude považovať za nevyhnutný, v opačnom prípade zastáva princíp hospodárnosti konania. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nenavrhol vykonať dôkaz - výsluch znalcov, pričom ani na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 nežiadal o vykonanie uvedeného dôkazu.

18. Nebolo možné prihliadnuť ani na tvrdenia žalovaného v odvolaní, že mu nebola zo strany súdu prvej inštancie zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa § 178 ods. 2 C.s.p., nakoľko pojednávanie konané dňa 23.6.2020 bolo odročené na termín 6.10.2020, pričom pojednávania sa zúčastnil právny zástupca žalovaného, ktorý teda odo dňa 23.6.2020 mal vedomosť o tom, že ďalšie pojednávanie vo veci je určené na deň 6.10.2020. Podľa ustanovenia § 178 ods. 2 C.s.p. sa predvolanie doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu pojednávania, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. V danej veci bola uvedená lehota jednoznačne zachovaná. Súd prvej inštancie viedol pojednávanie konané dňa 6.10.2020 v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku o vedení pojednávania (§ 179 a nasl. C.s.p.) a tak ako je uvedené v bode 16. odôvodnenia tohto rozhodnutia, žalovaný (nezúčastnil sa tohto

pojednávania) prostredníctvom svojho právneho zástupcu na tomto pojednávaní, okrem návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, ktorý návrh prvoinštančný súd zamietol, nemal žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, neuplatnil si ďalšie prostriedky procesnej obrany a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôvodu, ktorý by vysvetlil. Z uvedených dôvodov nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že ďalší procesný postup súdu bol zmätočný.

19. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovení § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštančie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálež súdu. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

20. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštančie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštančie za správne.

21. Odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. napadnutý rozsudok i vo výroku III. o náhrade trov konania, pretože žalovaný podal odvolanie aj voči tomuto výroku, avšak odvolanie vo vzťahu k výroku o trovách konania vôbec neodôvodnil, preto odvolací súd osobitne nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvej inštančie v uvedenom výroku, keď žalobcovia v 1. až 32. rade odvolanie nepodali. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 C.s.p.).

22. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcom v 1. až 32. rade, ktorí mali v odvolacom konaní plný úspech, priznáva spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštančie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).